

در لوله کشی فاضلاب، برای اتصال و آب بندی محل اتصال لوله و فیتینگ های چدنی سر کاسه دار، از کنف و سرب استفاده می شود (شکل ۱-۱۶).

شکل ۱-۱۶

شکل ۱-۱۷

شکل ۱-۱۸

—کنف: کنف رشته هایی از پوسته یا ساقه گیاه کنف است که در بعضی از کشورهای جهان، مانند کوبا، پاکستان و ایران می روید و از آن برای تولید طناب، گونی و آب بندی کردن محل اتصال لوله و فیتینگ های فولادی (در اتصال دنده ای و لوله و فیتینگ های چدنی سر کاسه دار) در لوله کشی فاضلاب استفاده می شود. کنف را به صورت عمده در بسته های بزرگ موسوم به بندیل (شکل ۱-۱۷) و برای مصارف کم در بسته های کوچک (شکل ۱-۱۸) به بازار عرضه می کنند.

شکل ۱-۱۹

شکل ۱-۲۰

— بوته‌ی ذوب و ملاقه‌ی سرب‌ریزی: برای ذوب کردن شمش سرب، آن را در درون ظرفی موسوم به بوته (شکل ۱-۱۹) حرارت می‌دهند. بوته‌ی ذوب سرب ظرف فلزی یا گرافیتی است که بر روی چراغ کوره‌ای قرار می‌گیرد. بوته‌ها به اشکال مختلف ساخته می‌شوند.

برای برداشتن سرب مذاب از درون بوته‌ی ذوب سرب و ریختن آن در محل اتصال، از ملاقه‌ی مخصوص استفاده می‌شود (شکل ۱-۲۰).

شکل ۱-۲۱

جنس ملاقه‌های سرب‌ریزی معمولاً از جنس فولاد است و برای جلوگیری از سوختن دست‌ها، دسته‌ی ملاقه را قدری بلند می‌سازند. و برای سهولت در ریختن سرب به محل اتصال در لبه‌ی ملاقه، کمی گودی ایجاد می‌کنند. در شکل ۱-۲۱ گودی ملاقه‌ی سرب‌ریزی مشاهده می‌شود.

– چکش فلزی: برای کوبیدن کنف و سرب در محل اتصال، از چکش فلزی $300\text{--}500$ گرمی استفاده می‌شود (شکل ۱-۲۲)

شکل ۱-۲۲

– قلم‌های کنف‌کوب و سرب‌کوب: برای کوبیدن و فشرده کردن کنف بافته شده در محل اتصال، از چند نوع قلم کنف‌کوب و برای کوبیدن سرب در محل اتصال از انواع قلم سرب‌کوب استفاده می‌شود. در شکل ۱-۲۳، چند نوع قلم کنف‌کوب، سرب‌کوب، قلم تخت و ناخنی مشاهده می‌شود.

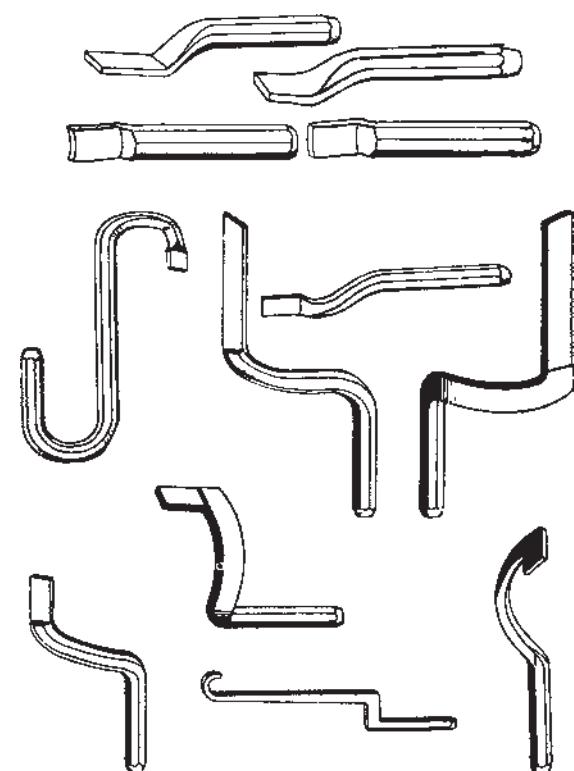

شکل ۱-۲۳

قلم‌های کنف‌کوب که به صورت دو خم ساخته می‌شوند، دارای تیغه‌ای منحنی و بلند با مقطعی باریک‌اند، که به راحتی در فضای خالی محل اتصال قرار می‌گیرند (شکل ۱-۲۴).

شکل ۱-۲۴

آنها را با توجه به نیاز و قرارگرفتن محل اتصال در نقاط مختلف ساختمان، به اشکال گوناگون می‌سازند (شکل ۱-۲۵).

شکل ۱-۲۵

از قلم‌های سرب‌کوب برای کوپیدن سرب مذاب ریخته شده در محل اتصال استفاده می‌شود (شکل ۱-۲۶).

شکل ۱-۲۶

قلم‌های سرب کوب از نظر شکل ظاهری شبیه قلم‌های کنف کوب‌اند با این تفاوت که دارای تیغه‌ای کوتاه‌تر بوده است و مقطع تیغه‌ی سرب کوب‌ها پهن‌تر از مقطع کنف کوب‌هاست. قلم‌های کنف کوب نیز، بر حسب محل قرارگیری اتصال، در اشکال مناسب ساخته می‌شوند. دسته‌ی قلم‌های کنف کوب و سرب کوب را برای جلوگیری از سُرخوردن آن‌ها از دست افراد در موقع کار، به صورت چندوجهی می‌سازند.

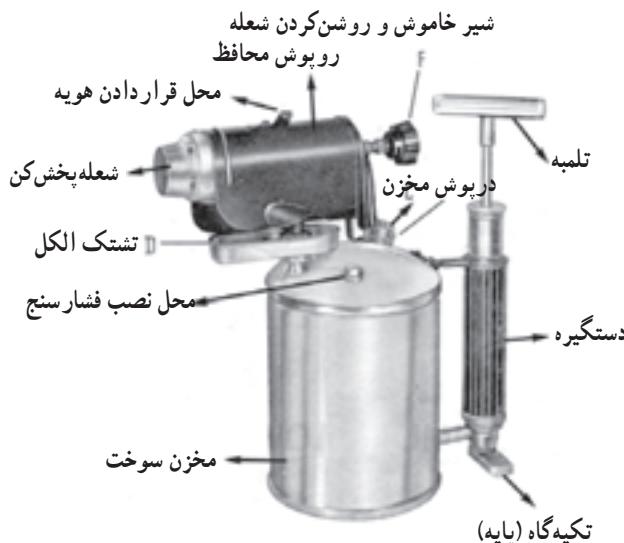
قلم‌های تخت در دو نوع با دم پهن، و ناخنی (با دم نازک) ساخته و به بازار عرضه می‌شوند (شکل ۱-۲۷).

شکل ۱-۲۷

شکل ۱-۲۸

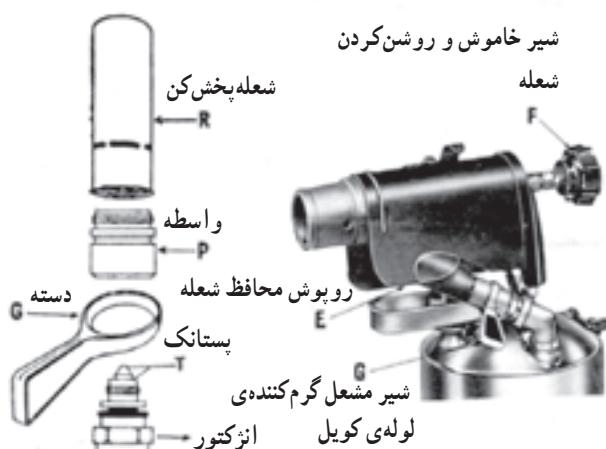
از قلم تخت، هنگام اتصال لوله‌های چدنی سرکاسه دار، برای جداسازی سرب اضافی بیرون‌زده از لبه‌ی سرکاسه استفاده می‌شود (شکل ۱-۲۸).

شکل ۱-۲۹- چراغ کوره‌ای نفت‌سوز دستی چهار لیتری

شکل ۱-۳۰- چراغ کوره‌ای نفت‌سوز پایه‌دار

شکل ۱-۳۱

— چراغ کوره‌ای: از این وسیله، در اتصال لوله و فیتینگ‌های چدنی سرکاسه‌دار، برای حرارت دادن و ذوب کردن شمش سرب استفاده می‌شود. پس از قرارگرفتن چراغ کوره‌ای در زیر بوته‌ی ذوب سرب، آن را روشن می‌کنند. چراغ‌های کوره‌ای در انواع نفت‌سوز و گاز‌سوز ساخته می‌شود.

— چراغ‌های کوره‌ای نفت‌سوز، بر حسب نیاز، در ظرفیت‌های مختلف ساخته می‌شوند. چراغ‌های کوره‌ای نفت‌سوز در دو نوع دستی (چهار لیتری و یک لیتری) (شکل ۱-۲۹) و بزرگ پایه‌دار ساخته می‌شوند (شکل ۱-۳۰).

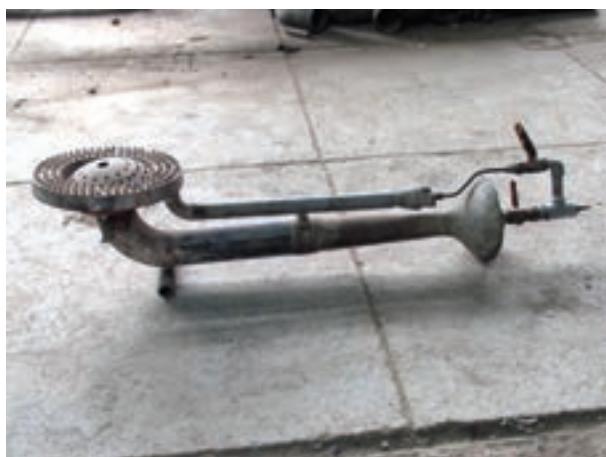
از چراغ کوره‌ای نفت‌سوز بزرگ پایه‌دار برای ذوب کردن سرب درون بوته و از چراغ کوره‌ای نفت‌سوز دستی اغلب برای ذوب کردن سرب درون محل اتصال لوله یا فیتینگ‌های چدنی سرکاسه‌دار معیوب و جداسازی آن‌ها در چدن کاری، استفاده می‌شود. اجزای یک نوع چراغ کوره‌ای نفت‌سوز دستی در شکل ۱-۳۱ نشان داده شده است.

امروزه، به دلیل آلوده شدن محیط کار با چراغ‌های کوره‌ای نفت‌سوز، دیگر کمتر از آن استفاده می‌شود. بهترین وسیله برای ذوب کردن سرب، استفاده از چراغ‌های کوره‌ای گازسوز است. در شکل‌های ۱-۳۲ و ۱-۳۳ دو نوع چراغ کوره‌ای گازسوز پایه‌دار مشاهده می‌شود.

شکل ۱-۳۲

شکل ۱-۳۳

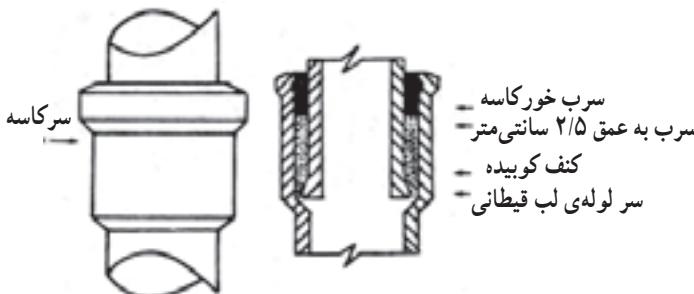
در شکل ۱-۳۴ نیز دو نوع مشعل گازسوز، که در چند کاری کاربرد دارند، نشان داده شده است.

شکل ۱-۳۴

شکل ۱-۳۵

شکل ۱-۳۶

شکل ۱-۳۷

۴-۱-۱- اصول اتصال لوله‌های چدنی سرکاسه‌دار

۱- کنف مورد استفاده در لوله کشی فاضلاب، به صورت

بافته شده، مورد استفاده قرار می‌گیرد (شکل ۱-۳۵).

۲- قطر الیاف کنف بافته شده باید به اندازه‌ای باشد که با

فشار دست در محل خود (شیار بین سطح داخلی سرکاسه و سطح خارجی لوله‌ی صاف) قرار گیرد. طول الیاف بافته شده باید به اندازه‌ای باشد که دور لوله سه بار طناب پیچ شود (شکل ۱-۳۶).

۳- برای بافتن کنف به صورت دو رشته‌ای، پس از

جدا کردن مقداری کنف با طول مناسب، آن را از وسط تا می‌کنند و با پیچاندن هر یک از رشته‌ها به دور محور خود (فتیله کردن)، آن‌ها را به تناوب از روی یکدیگر عبور می‌دهند (شکل ۱-۳۷).

– پس از باقتن تمام طول کنف، برای جلوگیری از بازشدن بافته شده‌ها، انتهای آن را گره می‌زنند (شکل ۱-۳۸).

شکل ۱-۳۸

پس از گره زدن کنف بافته شده، ریشه‌های انتهای کنف را به وسیله‌ی کمان اره می‌برند (شکل ۱-۳۹).

شکل ۱-۳۹

– در شکل ۱-۴۰ کنف بافته شده به صورت دورشته‌ای، با پُر زهایی در بدنه‌ی آن، دیده می‌شود. این پُر زها باید قبل از قراردادن کنف در محل اتصال به وسیله‌ی شعله‌ی چراغ سوزانده شوند.

شکل ۱-۴۰

شکل ۱-۴۱

ممکن است کنف به صورت سه رشته‌ای نیز بافته شود. نحوه‌ی بافت آن مانند کنف بافی دو رشته است، با این تفاوت که این بار از سه رشته کنف، که بر روی هم گردانده می‌شوند (باfte می‌شوند)، استفاده می‌شود (شکل ۱-۴۱).

شکل ۱-۴۲

۴- برای شروع کنف کوبی و قراردادن کنف بافته شده در درون سر کاسه، لازم است که پُر زهای سطح کنف سوزانده شود. در این خصوص، می‌توان، مطابق شکل ۱-۴۲، با چرخاندن کنف بر روی شعله چراغ کوره‌ای، عمل نمود.

شکل ۱-۴۳

۵- قبل از استفاده از لوله و فیتینگ‌های چدنی باید نسبت به سالم بودن آن‌ها اطمینان حاصل نمود. برای این کار، علاوه بر مشاهده‌ی سطح لوله یا فیتینگ، با قلم یا چکش ضربه‌ی آرامی به آن می‌زنند. در صورتی که لوله دارای ترک باشد، از آن صدای بَم (اصطلاحاً مرگ)، و اگر سالم باشد صدای طنين دار شنیده می‌شود (شکل ۱-۴۳).

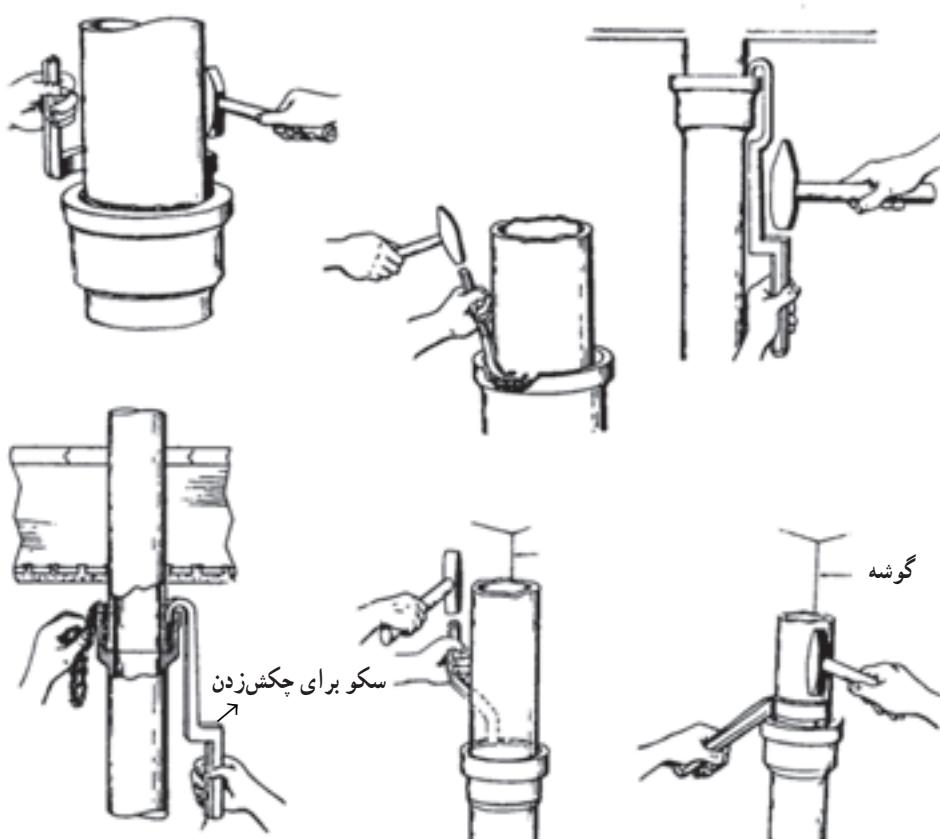
شکل ۱-۴۴

۶- پس از قراردادن قطعه‌ای در داخل سرکاسه، کنف بافته شده را به دور بدنی صاف لوله‌ی فوکانی می‌پیچند و در داخل سرکاسه جا می‌دهند (شکل ۱-۴۴).

شکل ۱-۴۵

۷- برای فشرده کردن کنف درون سرکاسه، آن را با قلم کف کوب و چکش فلزی مطابق شکل ۱-۴۵ می‌کوبند. نحوه‌ی استفاده از قلم‌های کنف کوب در حالات گوناگون قرارگیری محل‌های اتصال در نقاط مختلف ساختمان در شکل ۱-۴۶ مشاهده می‌شود.

شکل ۱-۴۶

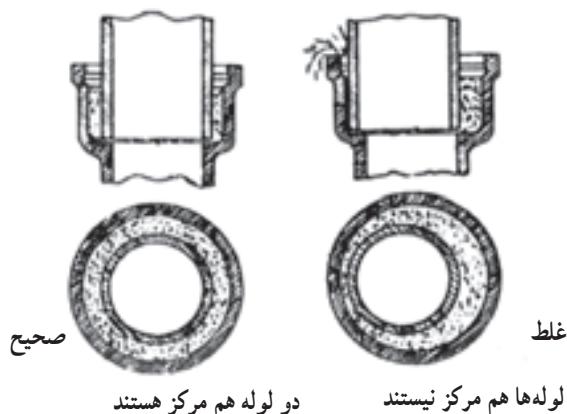
محل اتصال لوله‌های
چدنی سرکاسه‌دار ممکن است
در حالت عمودی (معمولی)، در
گوشه‌ی (کنج) دیوارها قرار
گرفته باشند (هرگاه لوله‌ها
به صورت روکار و نزدیک به
سقف کشیده شده باشند).

برای استفاده از انواع
قلم‌های کنف‌کوب، محل
قرارگیرتن محل اتصال لوله
تعیین‌کننده است و مناسب با
آن، باید قلم کنف‌کوب را انتخاب
کنیم و به کار بندیم.

شکل ۱-۴۷

۸- قرارگیری دو لوله باید به صورت هم محور باشد.
در صورت رعایت نکردن فاصله‌ی لوله‌ی بالایی از طرفین
سرکاسه، دو لوله مطابق شکل ۱-۴۷ در یک راستا قرار
نمی‌گیرند.

شکل ۱-۴۸

در شکل ۱-۴۸ نحوه‌ی غلط و صحیح قرارگرفتن دو لوله در محل اتصال را نشان می‌دهد.

شکل ۱-۴۹

۹- برای هم راستایی دو لوله، باید لوله‌ی پایینی را گرفت و به وسیله‌ی چکش لاستیکی به قسمت کج شده‌ی لوله‌ی بالای ضربه زد (شکل ۱-۴۹).

شکل ۱-۵۰

۱۰- برای استفاده از چراغ کوره‌ای گازسوز و روشن کردن آن می‌توان هم از لوله‌کشی گاز طبیعی (شهری) استفاده کرد (در صورت تنظیم بودن رگلاتور) و هم از گاز مایع درون کپسول‌های فلزی ۱۱ کیلویی (شکل ۱-۵۰).

شکل ۱-۵۱

۱۱- پس از قراردادن بوته‌ی ذوب سرب روی چراغ کوره‌ای، چراغ را روشن می‌کنند (شکل ۱-۵۱).

شکل ۱-۵۲

در صورت استفاده از شمش سرب، باید از انداختن آن در درون بوته‌ی حاوی سرب مذاب پرهیز کرد و توجه کنیم شمش سرب مرطوب نباشد (شکل ۱-۵۲).

برای کمک به ذوب سرب، باید یک صفحه‌ی فلزی بر روی بوته‌ی ذوب سرب قرار داد (شکل ۱-۵۳).

شکل ۱-۵۳

چون در بوته‌ی حاوی سرب ذوب شده ناخالصی‌ها جدا می‌شوند و بر روی سطح مذاب قرار می‌گیرند، باید آن‌ها را به وسیله‌ی ملاقه جمع‌آوری کرد (شکل ۱-۵۴).

شکل ۱-۵۴

ناخالصی‌های جمع‌آوری شده درون ملاقه در خارج از بوته تخلیه می‌گردد (شکل ۱-۵۵).

شکل ۱-۵۵

شکل ۱-۵۶

شکل ۱-۵۷

شکل ۱-۵۸

۱۲- همان طور که قبلاً گفته شد، دمای ذوب سرب $327/5^{\circ}\text{C}$ است. برای اطمینان از ذوب شدن و آماده بودن سرب، می توان با ترمومترهای مخصوص دمای آن را اندازه گیری نمود. راه دیگر تشخیص آماده شدن سرب این است که کاغذ سفیدی را در سرب ذوب شده فرو می کنند. در صورتی که رنگ قسمتی از کاغذ به رنگ قهوه ای یا تیره درآید، سرب مذاب آماده سرب ریزی است. رنگ سرب ذوب شده ای آماده، قرمز روشن (صورتی) است (شکل ۱-۵۶).

می توان با داخل نمودن انتهای کنف بافتہ شده در درون سرب مایع آماده بودن سرب را آزمایش کرد. در صورتی که سرب به کنف بچسبد، سرب آماده نیست و اگر کنف بسوزد، سرب مذاب آماده سرب ریزی است (شکل ۱-۵۷).

۱۳- برای سرب ریزی در حالت عمودی ملاقه‌ی پُر شده از سرب مذاب را، ضمن گرفتن دسته‌ی آن با هر دو دست و با احتیاط، به نزدیک محل اتصال می برنند کمی آن را کج می کنند تا سرب مذاب به راحتی در داخل محل اتصال ریخته شود. عمل سرب ریزی باید با احتیاط و پیوسته اجرا شود (شکل ۱-۵۸).

پس از خاتمه‌ی عمل سرب‌ریزی، مازاد سرب درون ملاقه به درون بوته ریخته می‌شود (شکل ۱-۵۹).

شکل ۱-۵۹

۱۴- پس از انجماد سرب، بلا فاصله با قلم سرب‌کوب و چکش فلزی، ضربات ممتد و بیوسته‌ای بر روی سطح سرب زده می‌شود. سطح سرب کوییده شده باید ۳ میلی‌متر پایین‌تر از لبه‌ی سرکاسه قرار گیرد (شکل ۱-۶۰).

شکل ۱-۶۰

۱۵- در مواردی که لوله یا فیتینگ به صورت مایل یا افقی قرار گرفته باشد، امکان ریختن سرب مذاب نیست. لذا استفاده از کمربند نسوز سرب‌ریزی ضروری است (شکل ۱-۶۱). در استفاده از کمربند نسوز یا گل رُس با ایجاد مسیر سرب‌ریزی، عمل سرب‌ریزی اجرا می‌شود.

شکل ۱-۶۱

شکل ۱-۶۲

شکل ۱-۶۳

قبل از ریختن سرب مذاب در محل اتصال لازم است که تسممه‌ی نسوز را مطابق شکل ۱-۶۲ در محل اتصال، چسبیده به سرکاسه قرار داد، به طوری که هیچ‌گونه منفذی در اطراف تسممه‌ی نسوز و سرکاسه مشاهده نشود. فقط برای ریختن سرب مذاب در داخل سرکاسه، حفره‌ی کوچکی در بالا تعییه می‌گردد.

۱۶- باید ملاقه‌ی پُر شده را با احتیاط کامل به محل اتصال برد و سپس با تکیه دادن ملاقه به قسمتی از محل اتصال و کج کردن آن در حفره‌ی ایجاد شده، عمل سُرب‌ریزی به صورت آرام^۱ و پیوسته اجرا می‌شود (شکل ۱-۶۳).

۱- سرب مذاب را باید بریده بریده به گونه‌ای درون سرکاسه ریخت که خروج هوایی درون سرکاسه از حفره مقدور باشد.

پس از پُر شدن فضای خالی محل اتصال از سرب مذاب، و بیرون زدن سرب از حفره‌ی تعییه شده عمل سرب‌ریزی متوقف می‌شود (شکل ۱-۶۴).

شکل ۱-۶۴

شکل ۱-۶۵

۱۷- با اتمام عملیات سرب‌ریزی باید بلا فاصله تسممه‌ی نسوز از محل اتصال جدا شود (شکل ۱-۶۵). پس از برداشتن زائدی ایجاد شده توسط قلم تخت فلزی، سرب ریخته شده با قلم سُرب کوب و چکش فلزی کوییده می‌شود (شکل ۱-۶۶)

شکل ۱-۶۶

در جریان لوله‌کشی فاضلاب لوله و فیتنگ‌های چدنی سرکاسه‌دار، با توجه به محل قرارگیری سرویس‌های بهداشتی، گاهی لوله‌های عمودی اصلی و لوله‌ی افقی اصلی فاضلاب، به اتصال مدارهای نیاز دارند که برای اتصال کلیه‌ی نقاط آن، می‌توان از کف کوبی و سرب‌ریزی در حالت افقی بی‌نیاز شد. البته باید سعی نمود که قسمت اعظم اتصال مدارها، با سرب‌ریزی در حالت عمودی تأمین شود. در این صورت نیاز به سرب‌ریزی در حالت افقی به حداقل می‌رسد.

شکل ۱-۶۷

۱۸- از گل رُس (تهیه‌شده از خاک رُس سرنده شده) می‌توان بهجای کمربند استفاده کرد. گل رُس فرم داده شده در وسط محل اتصال قرار داده می‌شود. پس از پوشاندن محل اتصال با گل رُس، برای درزبندی اطراف محل تماس، دست‌های مرطوب شده را بر روی سطح گل رُس می‌کشند (شکل ۱-۶۷).

شکل ۱-۶۸

۱۹- در صورت نیاز به جداسازی دو قطعه‌ی اتصال یافته، از مشعل گاز سوز سیار یا چراغ کوره‌ای استفاده می‌شود (شکل ۱-۶۸). باید توجه داشت که شعله‌ی چسبیده به شعله پخش کن مشعل به رنگ آبی و سر شعله‌ی آن به رنگ نارنجی باشد.

شکل ۱-۶۹

در صورتی که تغییری در شیر قطع و وصل مشعل داده شود شعله‌ی آبی به نارنجی تغییر می‌کند و طول شعله نیز زیاد می‌شود. درنتیجه شعله قادر نیست محل‌های سرب‌ریزی شده را در زمانی کوتاه ذوب کند و ممکن است به داخل شیلنگ گاز نیز کشیده شود و خطرناک گردد (شکل ۱-۶۹).

شکل ۱-۷۰

برای ذوب کردن محل سرب‌ریزی شده، مشعل را باید، پس از تنظیم شعله و رعایت فاصله‌ی لازم، بالای محل اتصال قرارداد (شکل ۱-۷۰).

شکل ۱-۷۱

پس از گذشت زمان کوتاهی، در اثر افزایش دما در محل اتصال، سرب به دمای ذوب می‌رسد و ریزش می‌کند (شکل ۱-۷۱).

شکل ۱-۷۲

در جداسازی لوله‌ی چدنی از فیتینگ، به منظور صرفه‌جویی در وقت و مصرف سوخت نیاز نیست که تمام سرب‌های محل اتصال ذوب شوند (شکل ۱-۷۲).

شکل ۱-۷۳

زیرا با ذوب شدن بخشی از سرب محل اتصال، عمل جداسازی بهوسیله‌ی دستکش چرمی و با حرکت دادن لوله به سمت بالا و پایین و کشیدن لوله به طرف خارج اتفاق می‌افتد (شکل ۱-۷۳).

شکل ۱-۷۴

شکل ۱-۷۵

پس از جداسازی قطعات از یکدیگر باید بلافارسله مشعل گازسوز دستی را از محل اتصال دور نمود. در غیر این صورت گف م وجود شعلهور می شود. در شکل ۱-۷۴ پس از عمل جداسازی، مشعل از محل اتصال دور نشده است. همان طور که در شکل ۱-۷۵ مشاهده می شود به دلیل دور نگردان مشعل گازسوز از محل اتصال، گف درون سرکاسه مشتعل شده است.

شکل ۱-۷۶

برای خاموش کردن گف مشتعل شده باید پس از خارج کردن آن از درون سرکاسه، بلافارسله آن را درون ظرف آب قرار داد (شکل ۱-۷۶).

شکل ۱_۷۷

در غیر این صورت فضای محل کار از کنف مشتعل شده بر دود می‌شود و افراد از نظر تنفسی دچار مشکل می‌شوند (شکل ۱_۷۷).

شکل ۱_۷۸

۲°- برای حفظ سلامت افراد، نصب هواکش در محیط سرب‌ریزی کاملاً ضروری است. در این صورت گازهای مضر حاصل از سرب‌های ذوب شده و گازهای حاصل از احتراق چراغ کوره‌ای خارج می‌شوند (شکل ۱_۷۸).

مدت انجام کار: ۳۰ دقیقه

۱-۱- دستور کار شماره‌ی یک: کنف بافی

ابزار مورد نیاز

ردیف	ابزار مورد نیاز	تعداد
	کمان اره	۱

مواد و وسایل لازم

ردیف	مواد و وسایل لازم	مقدار
	کنف نرم	به اندازه‌ی لازم

مراحل اجرای کار

- ۱- پس از پوشیدن لباس کار، ابزار و مواد مصرفی را از انبار کارگاه تحويل بگیرید.

نقشه‌ی دستور کار شماره‌ی یک: کنف بافی به صورت ۲ رشته و ۳ رشته

۲- مقداری کنف نرم و نپوسیده و مناسب با سرکاسه را از دسته‌ی کنف‌ها جدا کنید (شکل ۱-۷۹-الف).

شکل ۱-۷۹-الف

۳- پس از تاکردن کنف، آن را، مطابق اصول فنی گفته شده و نقشه‌ی کار ارائه شده، بیافید (شکل ۱-۷۹-ب).

شکل ۱-۷۹-ب

۴- هنرجو، برای کسب مهارت لازم، لازم است حداقل ۵ عدد کنف دورسته را بیافد (شکل ۱-۸۰).

شکل ۱-۸۰

۵- کنف بافته شده را برای ارزش یابی عملکردن به هنرآموز کارگاه نشان دهید (شکل ۱-۸۱). ملاک های ارزش یابی عبارت اند از : الف - طول صحیح کنف بافته شده ؛ ب - ضخامت کنف بافته شده ؛ ج - سفتی کنف بافته شده ؛ د - یکنواخت بودن کنف بافته شده.

شکل ۱-۸۱

۶- یک قطعه کنف سه رشته، مطابق اصول فنی یاد شده و نقشه‌ی کار ارائه شده، بیافید. در شکل ۱-۸۲ تعداد دو قطعه کنف بافته شده‌ی دو و سه رشته مشاهده می شود.

۷- پس از خاتمه‌ی کار، ابزارها را جمع آوری کنید و به انبار تحویل دهید و سپس محیط کارخان را تمیز کنید.

۸- گزارش کاملی را که شامل عنوان کار، ابزار کار و مواد مصرفی مورد نیاز و توضیحات مراحل انجام کار باشد، در دفتر گزارش کار بنویسید و برای ارزش یابی به هنرآموز کارگاه تحویل دهید.

شکل ۱-۸۲

مدت انجام کار: ۶۰ دقیقه

۱-۳- دستور کار شماره ۵ دو: روشن کردن چراغ کوره‌ای گازسوز

ابزار مورد نیاز

ردیف	ابزار مورد نیاز	تعداد
۱	چراغ کوره‌ای گازسوز پایه‌دار	یک عدد
۲	آچار فرانسه نمره‌ی ۱۲ یا آچار تخت مناسب	یک عدد
۳	پیچ گوشتی دوسو یا چهارسوی متوسط	یک عدد
۴	شیلنگ گاز فشار قوی	حداکثر ۱/۵ متر
۵	بست شیلنگ نمره‌ی ۱۲	دو عدد
۶	رگلاتور	یک عدد
۷	قلم مویی کوچک	یک عدد
۸	ظرف کف صابون	یک عدد

مواد و وسایل لازم

ردیف	مواد و وسایل لازم	تعداد
۱	گاز مایع (طبیعی)	یک کپسول
۲	مایع شوینده	یک عدد
۳	کبریت	یک بسته

نکات حفاظتی و ایمنی

- از رگلاتور مناسب استفاده کنید.
- درون مهره‌ی رگلاتور واشر لاستیکی یا فیبری سالم و مناسب قرار دهید.
- برای سفت کردن مهره‌ی رگلاتور از آچار تخت مناسب استفاده کنید.
- ابتدا شیر کپسول گاز مایع را باز کنید و قبل از باز کردن شیر چراغ کوره‌ای، محل های اتصال را با استفاده از کف صابون و قلم مویی به منظور اطمینان از نشت نکردن گاز، مورد آزمایش قرار دهید.
(کپسول را هیچ‌گاه وارونه قرار ندهید).
- برای از بین بردن برفک و گرم کردن بدن‌هی کپسول هیچ‌گاه از شعله استفاده نکنید. برای از بین بردن برفک کپسول را در درون ظرفی محتوی آب گرم قرار دهید.
- مواد سوختنی و کنفر را از شعله‌ی چراغ دور نگه دارید.
- از صدمه دیدن شیلنگ گاز به هر علت جلوگیری نمایید.
- برای روشن کردن چراغ کوره‌ای، ابتدا شعله را به چراغ کوره‌ای نزدیک و سپس شیر گاز چراغ کوره‌ای را باز کنید.

مراحل اجرای کار

۱- پس از پوشیدن لباس کار، ابزار و مواد مصرفی مورد نیاز را از انبار کارگاه تحویل بگیرید و هواکش کارگاه را روشن کنید.

۲- واشر مناسب را داخل مهره‌ی رگلاتور گاز قرار دهید (شکل ۱-۸۳).

شکل ۱-۸۳

۳- مهره‌ی رگلاتور گاز را، با توجه به چپ گردبودن آن، با دست در جهت خلاف حرکت عقربه‌های ساعت بگردانید (شکل ۱-۸۴).

شکل ۱-۸۴

شکل ۱-۸۵

۴- با استفاده از آچار فرانسه یا آچار تخت مناسب، مهره رِگلاتور را سفت کنید (شکل ۱-۸۵).

شکل ۱-۸۶

۵- پس از قراردادن بستهای مناسب بر روی شیلنگ، آن را بر روی سرشیلنگی رِگلاتور و چراغ کورهای جا بزنید (شکل ۱-۸۶).

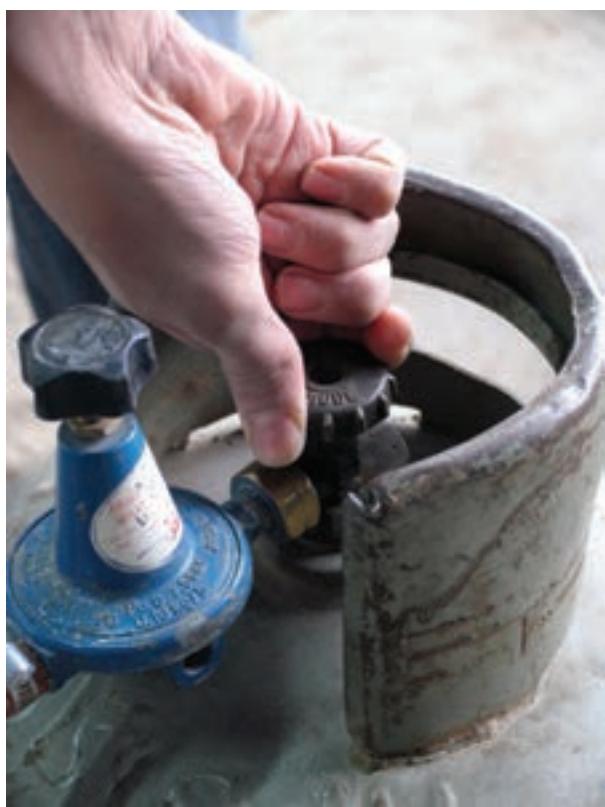

۶- با استفاده از پیچ گوشتی دوسو یا چهارسو، بستهای را سفت کنید (شکل ۱-۸۷).

شکل ۱-۸۷

۷- قبل از باز کردن شیرهای چراخ کوره‌ای، شیر کپسول گاز مایع را باز کنید (شکل ۱-۸۸).

شکل ۱-۸۸

۸- برای نشت یابی، محل اتصال رگلاتور به شیر کپسول را با قلم مویی و کف صابون آغشته کنید (شکل ۱-۸۹).

شکل ۱-۸۹

۹- همچنان، محل اتصال شیلنگ گاز به سرشیلنگ چراغ کوره‌ای و سایر محل‌های اتصال را به همین ترتیب آزمایش کنید (شکل ۱-۹۰). توجه داشته باشید حباب‌ها بیانگر وجود نشت گازند و باید برطرف شوند.

شکل ۱-۹۰

۱۰- پس از گازبندی محل های اتصال، میله‌ی مجھز به نخ سوز و آغشته به نفت را مشتعل کنید (شکل ۱-۹۱).

شکل ۱-۹۱

۱۱- پیچ تنظیم رگلاتور را در حداقل مقدار فشار قرار دهید. سپس شیر مربوط به مشتعل را، با احتیاط، کمی باز کنید. در این صورت شعله بر روی شعله پخش کن چراغ کوره‌ای، ظاهر می‌شود (شکل ۱-۹۲).

شکل ۱-۹۲

۱۲- میزان هوا را توسط دمیر تنظیم کنید تا شعله‌ی مناسب ایجاد شود (شکل ۱-۹۳).

شکل ۱-۹۳

۱۳- برای جلوگیری از حرکت دمپر و تغییر شعله، پیچ آن را سفت کنید (شکل ۱-۹۴).

شکل ۱-۹۴

۱۴- برای روشن کردن مشعل بزرگ‌تر (کناری)، شیر مربوط به آن را آهسته باز کنید (شکل ۱-۹۵).

شکل ۱-۹۵

۱۵- پس از تنظیم شعله‌ها، مهره‌ی زیر پیچ تنظیم رگلاتور را در جهت عقربه‌های ساعت بگردانید تا قفل شود (شکل ۱-۹۶).

شکل ۱-۹۶

۱۶- برای خاموش کردن چراغ کوره‌ای، ابتدا شیر کپسول گاز مایع و سپس شیرهای چراغ کوره‌ای را بیندید (شکل ۱-۹۷).

شکل ۱-۹۷

۱۷- پس از خاتمه‌ی کار، شیلنگ گاز و رگلاتور را از کپسول گاز مایع و چراغ کوره‌ای باز کنید. سپس کپسول گاز و چراغ کوره‌ای را در مکان امن و مناسب قرار دهید.

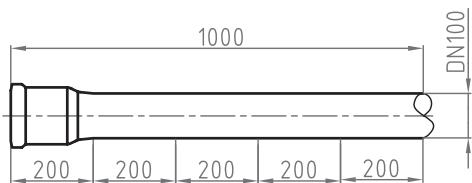
۱۸- ابزار و تجهیزات را جمع‌آوری کنید و به انبار تحویل دهید.

۱۹- محیط کارтан را تمیز کنید.

۲۰- گزارش کاملی، شامل عنوان کار، ابزار کار و مواد مصرفی مورد نیاز و توضیحات مراحل اجرای کار را در دفتر گزارش کارtan بنویسید و برای ارزش‌یابی به هنرآموز کارگاه تحویل دهید.

مدت انجام کار: ۱۲۰ دقیقه

نقشه‌ی دستور کار شماره‌ی سه

۱-۴- دستور کار شماره‌ی سه: بُرش لوله‌های چدنی به وسیله‌ی لوله بر

ابزار مورد نیاز

ردیف	ابزار مورد نیاز	تعداد
۱	لوله بر معمولی یا زنجیری ۴۰۰ (۱۰۰ میلی‌متر)	یک عدد
۲	گیره‌ی لوله‌گیر زنجیری یا ساده‌ی اینچ (۱۰۰ میلی‌متر)	یک عدد
۳	خط کش فلزی ۳۰ سانتی‌متری یا متر فلزی ۳ متری	یک عدد

مواد و وسایل لازم

ردیف	مواد و وسایل لازم	تعداد
۱	لوله‌ی چدنی سرکاسه‌دار ۴ اینچ یک متری	یک عدد
۲	گچ تحریری یا صنعتی	یک عدد

نکات ایمنی

- ۱- لوله‌ی چدنی را به گیره‌ی زنجیری محکم ببندید.
- ۲- برای بریدن لوله، از لوله بر مناسب با تیغه‌های سالم استفاده کنید.
- ۳- در موقع جابه‌جایی لوله‌های چدنی، برای جلوگیری از شکسته شدن در اثر ضربه، از پرتاب آن‌ها خودداری کنید و آهسته لوله‌هارا در محل خود قرار دهید.